

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino in dopise sprejemata J. Krajec v Novem Mestu.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Vrejenje denarne veljave.

O denarni veljavi se piše in govori grozno veliko — vendar smo prepričani, da jih je jako mnogo med našimi bralci, ki ne vedó, kaj je to. Naš list nam ne pripušča, da bi o tem mnogo pisali; ali prav ob kratkem bočemo spregovoriti saj nekaj v pouk našim naročnikom.

Ravno sedaj se obravnava na Dunaju v državnem zboru, kakova denarna veljava naj se vpelje v Avstriji. Brezdvomno je, da se bode sklenilo to-le: Novi denar se bode zval krona, ter veljal ravno pol našega dosedanjega goldinarja. Dobili bomo zlat denar po 20 in 10 kron; srebrnega po enej in pol krone; iz nikeljna denar po 20 in 10 borov (vinarjev); bronastega po dva in eden bor.

Nekaj časa bode ostal še ves dosedanji denar, le da bode veljal goldinar dve kroni, krajcar dva bora. Polagoma pa bodemo dobili nov kovinski

denar in tudi nov papir v kronah. Plačal boš torej mesto ednega goldinarja dve kroni, mesto 10 goldinarjev 20 kron; mesto enega krajcarja dva bora, mesto 10 kr. 20 borov itd. Od začetka se bode lahko plačevalo ali s starim ali z novim denarjem.

Pa bode vendar naš goldinar odslej veljal samo 84 krajcarjev? Ni res: ohranil bode popolnoma svojo dosedanjo veljavo. Le to se bode natanko določilo, da srebren ali papirnat goldinar ne velja toliko kakor zlat. Pa li ni bilo doslej ravno tako? Gotovo! Je-li kedo, če je bil dolžan 8 gld. plačal 8 gold. zlata? Nikakor ne, plačal je v srebru ali papirju. Za 8 gold. zlata pa je dobil 9 gld. 51 kr. Tisti, ki so morali na mejah carino (col) plačevati, to le predobro vedó. Tudi v tem se ne bode torej nič premenilo; samo tako zvani ažijsko se bode natančneje določil. Zarad novega denarja ne bode nobena reč ne dražja ne cenejša; vsaj bode vsakdo vedel, da je nova krona le pol goldinarja — goljufati se ne bomo dali.

Država bode dobila potrebnega zlata; tega

PODLISTEK.

Miklavž Oves in njegova kobilica.

Črta iz kmetijskega življenja; spisal J. Barle.
(Konec.)

„Pa za jahanje, kraljevič Marko bi lahko jezdil na njej!“ — hvalil je cigan kobilico in skočil na njo in jo jahal gori, doli. Miklavžek bil je že njegov.

„Nù, žival bi še bila, pa kaj ste nekaj popreje govorili, da se bode ožrebila, kali?“ —

„Za tri tedne, kume, dobite žrebička, kateri bode v letu dni vrgel tristo goldinarjev. Le pogledjte, saj jej mali že diha v notrinji. Petdeset goldinarjev bodete dali, kume, pa bodeta vaša kobilica in žrebe!“ — pogajal se je cigan.

„Preveč, petdeset goldinarjev za tako kljuse“ počel je sedaj grajati Miklavžek. „Dajte si reči pošteno besedo“, dejal je in udaril po ciganovi roki — „trideset jih dam in pa še pet po vrhu, pa bo, več pa ne, ko bi bila kobila tudi sè zlatom vodkovana!“

„Kume dragi, bodite pametni. Raje žival precej na mestu ubijem, kakor da jo prodam v zgubo. Še preje, nego bodete doma, dobite za njo šestdeset goldinarjev!“

„Hočete pet in trideset?“

„Niti za štirideset jo ne dam!“

„Pa jo imejte!“ dejal je Miklavž Oves in šel dalje po trgu, ogledovaje druge konje. Nù, da povem po resnici, vse to je bilo le na videz, ker se je čez dobre četrte ure zopet našel pri ciganu.

„Nù, ste li se premislili!“

„Udarite kume, pet in štirideset!“ — Naš Miklavžek je sicer udaril po zamazani ciganovi roki, toda dal pa vendar ni toliko, kolikor je oni zahteval. Še le čez kakove pol ure, ko sta si izvestno več kot petdesetkrat jeden drugemu v roke udarila, sta se pogodila naš spoštovani Miklavžek Oves in pa cigan. Cigan je dal Miklavžu kobilico, Miklavž pa ciganu štirideset goldinarjev, pa še „likof“ je moral plačati pri „Hobsecu“. In plačal je toliko, da je vse od mize teklo in da

bode skovala v zlat denar, ki bode ostal v kasah. Kolikor bode imela papirnatega denarja, toliko bo zlate zaloge v kasah. Radi tega bode dobil papirnat denar res veljavo. Doslej ni bilo tako; država je prejemale papir in dajala papir — zaloge ni bilo. Zato je bilo jako nevarno, da ob kacej nesreči naš papirnat denar zgubi mnogo svoje veljave. Pred vojsko l. 1859 je veljal papirnat goldinar samo 66 kr., l. 1866 pa le 75 kr. Vsled tega so se vse reči grozno podražile; ako imamo pa stanovitno veljavo, bode tudi cena posameznim rečem ostala bolj stanovitna.

Pa zakaj se ne bode precej plačevalo v zlatu? in zakaj država ne pové, kedaj se bode začelo? Zato, ker mi nimamo dovolj zlata; ako bi ga hoteli precej kupiti, bi nam ga bogataši prodali grozno drago, in ako bi vedeli, kedaj se bode jelo plačevati, bi jo do tedaj držali zaprto in država bi morala takrat grozno plačevati. — Sedaj pa se bode dobivalo zlato polagoma. Naša država več izvaža kakor se privaža k nam. Tuje države plačujejo v zlatu, tako smemo upati, da bode država polagoma dobila zlata — in oderuhi nas ne bodo mogli dreti, kakor bi se jim ljubilo.

Da bode pa mesto goldinarja sedaj krona — pol goldinarja, bode le koristno. Kedo pa je maral doslej računati s pol krajcarjem? Kolikokrat se je zaračunilo mesto 3 kr. in pol kar 4 kr. itd. Odslej tega več ne bode.

Žal, da nam mali prostor v listu ne dopušča več o tem pisati; reči pa smemo, da nam nov denar ne bode prinesel zgube, marveč le dobiček.

O slovenskem katoliškem shodu v Ljubljani.

Vsak čas ima svoje potrebe; vsak posebna zdravila za svoje rane. Denašnje stoletje se mnogo odtuja je krščanstvu in sicer, kar je posebno čudno, zapušča krščansko prepričanje, ko trdi, da je in hoče biti katolišk. Tudi pri nas, nikar ne tajimo, je to postalo pri mnogih prav kaj navadnega. Da bi bilo drugače!

So, ki jim smrdi vse, kar koli diši po strogo katoliškem prepričanju; so, ki dajo saj postransko udarce vsemu, kar kaže vernost katoliško; so, ki z besedo, s časopisi, povsod skušajo vedé ali nevedé razširjati mišljenje, katero mora pobijati vera katoliška; so, kateri grdé pri vsacej priliki duhovne, našega višega pastirja — celo vidnega glavarja naše sv. cerkve.

Drugod so skušali z najboljšim vspehom pobijati tako pogubno delovanje s katoliškimi shodi; tudi pri nas bode gotovo imel dober uspeh katoliški shod, ki bode v Ljubljani 30. in 31. avgusta. Avstrijski Nemci bodo imeli svoj shod nekaj dni poprej v Lincu; mi hočemo isto, kar oni za cerkev, zahtevati v Ljubljani — le s tem razločkom, da se bomo ozirali mi tudi na naše slovenske potrebe. Slovenski listi so večinoma pozdravili katoliški shod z veseljem, zlasti naši bratje na Štajarskem in Koroškem; nekateri „liberalni“ na Kranjskem in Primorskem pa ga gledajo nekako po strani. Zakaj? na to bi menda sami težko odgovorili kaj resnega, resničnega. Menda se vendar ne bojé, da utegne katoliški shod zadati hud udarec liberalizmu brezvernemu — saj trdijo, da so katoliški?

sta se naposled s ciganom celo pobratila. Kaj ne bi, če je bil cigan tudi cigan, bil je vendar le pošten človek!

Veselo je popotoval naš Miklavžek v Karlovec, še veselejše pa iz Karlovca. Kaj tudi ne bi, v Karlovec šel je sam, a iz Karlovca so hodili ali bolje jezdili štirje. To je bil Miklavžek in pa oni, katerega je on danes v glavi nosil, (pri Hobsecu točijo dobro vino) to je bila njegova kobilica, katera ga je takó ponosno nosila in to je bil oni žrebiček, kateri je po ciganovem pripovedovanju tudi že živel, saj se je poznalo v kobilinem trebuhu.

* * *

De te šembraj, to je bilo vozikanja in poskušanja. Kolikokrat ropotal je skozi našo vas voziček, v kateri je bila vprežena Miklavžkova kobilica, katero je zadovoljno poganjal njen srečni gospodar. To vam povem, da je Miklavžek zgrešil svoj poklic, ondaj se mi je zdel, da bi mu se najbolje podalo, ko bi bil kočijaž pri kakovem grofu ali pa baronu, tako ponosno se je držal, ko

je poganjal ono suhoreberno živalico. Kaj hočete, imel je z njo svoje veselje!

Niso drugi ljudje baš tako ugodno sodili o Miklavžkovi kobilici, kakor je sodil on. Hudobni jeziki so celó pripovedovali, da kobilica ni baš mnogo mlajša od Miklavžka, zato je naravno, da ima tako malo zob, — vendar kdo bi to verjel? Saj poznate ljudi.

Čim dlje imamo takovo stvar, tim bolje jo poznamo! Takó je bilo tudi z Miklavžkovo kobilico. Čas je Miklavžka podučil, da je cigan marsikaj drugače rekel, ko je hvalil kobilico, kakor je pa bilo v resnici. Ne vem sicer, kakova je to konjska nadarjenost, ali to vem, da je bila Miklavžkova kobilica takó ostroumna, da je precej poznala one gostoljubne hišice, kjer zelena smrekova vejica tako prijazno vabi trudnega popotnika na kozarček vinca. Ko se je pripeljal Miklavžek do kakove krčme. vse zastonj, če bi tudi ves bič strl, ne bi spravil svoje živalice dalje. Moral je z voza, prijeti jo za uzdo in potrpežljivo jo voditi

Mi katoličani, mi katoliški Dolenjci, pa pozdravljamo bodoči shod v Ljubljani iz cele svoje duše, prepričani, da nam nikakor ne more prinesiti kvare, marveč le dobiček. Mi hočemo, ako nam bode količkaj mogoče, tudi osebno hiteti v Ljubljano, da bode število tem večji ter sklepi tem veljavniši, vplivniši. — Da rojaki, ki se prištevate med bolj izobražene, ki imate nekaj premoženja, le v Ljubljano na katoliški shod! Tu boste imeli rojake iz cele Kranjske. Tu boste podali desnico bratu Štajarcu in Korošcu, tu boste stiskali roko Primorcu in Goričanu. Vsi se bomo navduševali vkupno za najdražje svetinje — vero katoliško in besedo materno. Pogoje za udeležbo glej na 5. strani današnjega lista.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Veselo novico imamo sporočati s Koroškega. Znano je, da so gori okrajna glavarstva prepovedovala podružnicam sv. Cirila in Metoda snovati veselice, predavanja itd. v korist družbi. Pritožili so se naši bratje Korošci na upravno sodišče na Dunaju; to pa je reklo, da se družbi kaj takega ne sme prepovedovati. Nemčurji so vendar pogoreli.

Na Kranjskem se pridno deluje za slovenski katoliški shod; tudi Slovenci v sosednih deželah se jako zanimajo za to vrlo katoliško stvar.

Državni zbor bode prenehal baje 23. t. m. Sedaj obravnava jako važno reč — vravnavo denarne veljave. To reč so hoteli liberalni Nemci izkoristiti zase: zahtevali so naravnost, naj se jim to in to obljubi, sicer bodo glasovali nasprotno. A ministerstvo je reklo, da se v tej reči ne briga

nekoliko časa, da sta prišla od onega nesrečnega mesta. Saj je pa potem šlo, kakor za stavo.

Še nekaj! Oni trije tedni, v katerih je dejal cigan, da se bode ožrebila kobilica, odhiteli so kakor ptica v zraku, da minol je še tudi četrti teden, a o žrebetu ni duha ne sluha. Zdelo se je to sicer Miklavžku malo sumljivo, vendar tolažil se je, češ, morda se je cigan zmotil za teden ali dva in še teden dnij počakal. Ko je pa tudi ta teden minol brez uspeha, poslal je po ono staro Mečorljo, katera se je čudovito razumela v trave in bolezni in jo odpeljal k svoji kobilici.

„Ta prikazen neveljava noče, da se ožrebi!“ dejal je Miklavžek nevoljno.

„Saj se ti bo res ožrebila“, — odgovorila je stara modro, ko je malo pogledala kobilico — „kje si pa imel oči in pamet, da si tega šmenta kupil. Kaj ne vidiš, da je kljuse nadušljivo?“

„Hm, cigan je dejal, da mali že diha“, jecal je Miklavžek žalostno, kot da ga je zadela strela iz jasnega neba.

„Haha“, — zakrohotala se je stara — „kaj

mного zanje, ker ima za to vravnave sicer večino — in gospodje so utihnili.

Vendar je prav lahko mogoče, da se na Dunaju v kratkem reč zasuje Slovanom v škodo. Krivi so Mladočehi, ki so se ločili od družih Slovanov.

Madjarji zatirajo na Ogrskem vse, kar ni madjarsko — zlasti še Rumune. A ti so krepak narod, ne dajo se ugnati. Radi tega se Madjarji kar penijo togote — ali prepričali se bodo, da tudi njih napuh ne sega do neba.

Kaj je novega po širokem svetu?

Kolera, grozna kolera se zopet oglašja iz Azije! V nekaterih azijskih deželah jih je uže mnogo vrgla v grob. Prišla je tudi uže na Rusko. Ob Črnem morju, ob reki Volgi se močno razširja. Naša država je zaukazala vse mogoče, da se neljubemu gostu zabrani vhod v našo državo. Mi pa molimo: Kuge reši nas, o Gospod!

Francozi napravijo l. 1900 svetovno razstavo. — Znanega morilca in prouzročitelja razstrelb, Ravahola so v ponedeljek obglavili.

Na Angležkem imajo volitve. Kaže se, da bode zmagala stranka, ki je prijazna katoliškim Ircom.

Piše se nam:

Iz Šmihela poleg Novega Mesta, 12. julija. — Naš gospod kapelan, kateri so tukaj skózi tri leta nevtrudno delali v cerkvi in v šoli, so nas danes zapustili, ter se podali v daljno Ameriko. Za vso skrb trud in težave, katere so z nami imeli, posebno zadnji čas, ko so tako mnogobrojno število otrok pripravljali za vredni sprejem sv. birme; vsi farani se častitemu

si kupoval pri ciganu. Če še nisi vedel, pa vedi sedaj, da je cigan cigan; a tvoja kobilica ostane staro, neveljavo, nadušljivo kljuse“.

Hitro je pojmil naš spoštovani Miklavžek Oves, kako ga je osmodil cigan. Baš takó, kakor zgine rosa na toplem poletnem solncu, takó je zginilo njegovo veselje do konj, katero je toliko časa skrbno gojil v svojem priprostem sreču. Precej prihodnjega petka je zopet romal v Karlovec, da se reši svoje neveljave kobilice. Prodaj jo je sicer, vendar za koliko, tega ne morem povedati, ker tega ni tudi on nobenemu povedal. Slišal sem pa, da je iskal ondi tudi svojega bratca cigana, da ga zahvali na dobrem živinčetu, vendar ga ni našel. Saj ni bil cigan takó neumen, da bi mu se pokazal. Od tedaj pa vozi Miklavžek zopet z junčki in pravi, da je z njimi prav zadovoljen, ker priredi na njih marsikateri krajcar. Takó je prav, vsaki naj ostane pri svojem, ter se naj ne peča z onim, česar ne razume. Vol gre sicer počasi, ali potegne veliko! — —

gospodu tem potom najtopleje zahvaljujemo. Kakor ljubeči otroci, bratje in sestre, prijatelji in znanci, mi šmiheljski farani voščimo preljubljenemu gospodu prav srečno pot, ter jim kličemo zadnji: „Z Bogom“.

Iz Šmihela pri Novem Mestu. Zadeva o zidanji naše ljudske šole za dečke je srečno rešena. Od visoke c. kr. deželne vlade je prišel ukaz: v Šmihelu zidati se mora dvorazrednica, v Birčni vasi pa jednorazrednica. Lepa gré toraj hvala vsem tistim možem naše občine, kateri so se vpričo c. kr. okrajnega komisarja pred kratkim v Šmihelu širokoustili, da hočejo v Šmihelu dvorazrednico in naj stane kolikor hoče, v Birčni vasi pa da šole treba ni. Širokoustili so se takrat: tako hočejo vsi kmetje imeti v Šmihelu dvorazrednico v Birčni vasi pa nič. Sam Bog vé kako bodo pa zdaj ti možakarji željo kmetov izražali, ko bodo zvedeli, da je za zidanje šole v Šmihelu in Birčni vasi še le komaj nekaj nad 9000 gld. nabranih, in da stane šmihelska dvorazrednica 14.677 gold., enorazrednica v Birčni vasi pa kaj mara okolo 5000 gold., toraj skupaj 19.677 gld. kar daje 10.600 gld. gotovega primanjkljaja. Možakarji, ali bode te zabiliti po ta denar v Vaše žepe segli? — Tako krasno kakor v tem slučaju, se baharija pač še ni z lepa maščevala.

Sicer je pa že kar naravnost nezaslišano pri dandanašnji velikanski revščini kmečkega prebivalstva, javna poslopja na deželi tako strašansko drago zidati, kakor se to v Novomeškem okraju sploh godi. Svet čuj in strmi: le jednorazredna ljudska šola v Šmihelu stala bi svotico 9421 gld. a. v., no dvorazrednica stala bode pa 14.677 gld. Za Boga to je pač že gorostasno. In kdo je tega kriv? Kdo drugi kakor g. okrajni nadinženir, kateri dotične načrte in proračune izdeluje, ter pri tem kaj potratne nepotrebne stroške dela. Ta gospod je za kmečke plačevalce davkov v Novomeškem okraju, kateri so primorani kako javno poslopje kakor šolo, župnikov dvor itd. zidati, pač v nesrečo. V veliko zaslugo šteli bi pač našemu velečastitemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju, ako bi izdelovanje stavbinskih načrtov in dotičnih proračunov javnih občinskih zgradb temu gospodu odyzel ter jih kakemu drugemu gospodu okrajnega stavbniskega urada odredil.

Pri tej priliki pa še neko prav pohlevno vprašanje: Je-li to umestno, da gospod nadinženir z lastnimi konji in vozovi gramoz po cesarskih cestah razvažuje? Ali je mar tako slabo plačan da si mora s takim postranskim zaslužkom denar služiti, ubogim kmetom pa jemati?

Dostavek arednosti: Dopis sprejeli smo gledé res visoke cene. Dobro vemo, da je naročalo visoko c. kr. ministerstvo, da je naročal še zlasti naš deželni zbor, naj se zidajo šolska poslopja kolikor mogoče ceno. Mislimo, da bi moralo to veljati še prav posebno za „ubogo“ Dolenjsko.

Iz Podgrada pri Novem Mestu. — „Novice“ ste nam vže naznanile, da bomo imeli po Dolenjskem birmovanje. Imeli smo 3. julija birmo tudi pri nas.

Lepa, nezrečeno lepo in spodbudno je, da vrló naše ljudstvo svojega višjega pastirja spremlja in spremlja povsod s tolicim navduševanjem; s tem priča svojo živo vero! Vendar rečem naravnost, da nimam posebno rad taci popisovanj, in sicer zato ne, ker se vrli reč večinoma povsod enako. Tudi od nas bi ne pisal, ako ne bi bilo razven klrme še nekaj drugega.

Vrli naš župnik se trudi neumorno za lepoto naše birmice. Malo časa so še pri nas, ali koliko so vže

storili! Nov je veliki oltar, cerkev predelana tako, da prejšnej ni več podobna. Zato jo je bilo treba vnovič posvetiti. To imenitno delo so opravili 3. julija prevzvišeni naš knezo-škof. Posvečevanje se je pričelo brž po 8. uri ter trajalo čez 12. uro. Potem so imeli prevzvišeni gospod še pridigo in sv. mašo in slednjič še birmovanje.

Dve ura je vže odbila, ko so bili še v cerkvi — kolika težava za gospoda — in taka dela se kar vrste dan za dnevom! Ne morem še zamolčati, kako neizmerno so se priljubili njih eksclenca našim priprostim ljudem; vse le govori, kako so prijazni in ljubeznjivi. Pač res, zastoj, zastoj se trudijo naši liberalci, da bi naredili prepad med našim škofom in slovenskim ljudstvom; zastoj pravim. — Ljubezen rodi ljubezen, naš viši pastir pa so sama ljubezen do svojih, zato jih bomo tudi mi zmiraj spoštovali in ljubili.

Iz Kostanjevice. — Gospod dopisnik iz kostanjeviške okolice toži v „Dol. Novicah“, da manjka tukaj časnikarskih poročevalcev; to je resnica. Da ne bo sam, se hočem še jaz oglasiti. Gospod dopisnik bi bil gotovo našel boljše gradivo, saj sam pravi, da ga ne manjka, kakor je bilo obiranje našega vse časti vrednega gosp. župana Severja. Ko bi bil g. Sever tako nebrizen za občni blagor, bi ga občani gotovo ne bili že trikrat volili županom. Vsem ljudem pa nihče ne vstreže. Da je pa gosp. Sever, kakor gosp. dopisnik trdi „sebi rad“, tega ne more po pravici nihče trditi, kdor ga pozna. Razmere tukajšnje so g. dopisniku slabo znane, drugače bi ne podtikal županu krivde, da se je jubilarni drevored posušil po njegovi malomarnosti. Temu je iskati vzroka drugod, kar pa tukaj nočem razkladati, ker bi se moral dotakniti osob, ki mi nikoli nič žalega niso storile.

Da je gospod župan pozdravil prevzvišenega g. knezoškofa v ptujem jeziku, se tudi meni ne zdi prav; prepričan pa sem, da bi g. župan ne bil tega storil, da mu ni že malo pred sprejemom to svetoval nekdo, ki gotovo tudi ni pomislil, da to ne bo prav. Konečno moram g. dopisnika še prositi, da bi blagovolil naznaniti, bodisi po časopisih ali pa dal oklicati pred cerkvijo, kedaj misli pričeti pouk o hoji in lepem govorjenju; gotovo bo dobil dovolj učencev, da mu ne bo treba potem nobenega, saj v tem oziru, po časopisih mesariti.

Iz tiste kopice dopisniškega gradiva, katero je bil gospod dopisnik za tistokrat na stran porinil, hočem nekaj malega vzeti in bralcem „Dol. Novic“ povedati, da ne bomo letos le zobali grozdja iz novih ameriških vinogradov, ampak, da bomo tudi že novo vino pili, se ve, če nam ga bodo dotični vinogradniki piti dali, imeli pa ga bodo.

Najlepše nove vinograde ima Martin Colarič, posestnik na Slinovcih, kateri zasluži zaradi svoje posebne marljivosti in lepega vzgleda v novi trtoreji pač kaj več, ko mojo skromno pohvalo. Kdor hoče videti, kaj se z vstrajnostjo doseže v treh ali štirih letih, naj se potruži pogledati na Božje v Mart. Colaričev novi vinograd. Če bi mu bilo pa tje preveč od rok, naj stopi v Zavode pogledati g. Severja novi vinograd, kterege je naredil z velikim trudom in stroški iz same sebičnosti, ker bi zopet rad imel polne sode. Nekoliko se mu bo ta sebični namen že letos posrečil; a gotovo prav dobro prihodnje leto. Enaka sebičnosti sta tudi gospod Gustav Del-Cot in Franc Košak, ki sta v Avguštinah zasadila ameriške vinograde. Sliši se, da bodo prej imenovani kmalu dobili dovolj posnemovalcev, kar marsikomu so se že oči odprle, da

od samega čakanja ne bo dobil vina. Ti naši gospodarski naprednjaki imajo tudi to dobro lastnost, da vedno prigovarjajo drugim, naj se hitro lotijo dela, ter so pripravljeni vsacega poučiti, kako naj dela, da bo imel v najkrajšem času vinograd, da ga bo vesel.

Iz Save. — 11. t. m. ob pol 6. do 6. ure zvečer je divjala grozna nevihta po Savski Dolini. Od sv. Helene pod Ljubljano do Save, če še dalje, mi ni znano. Toča je že pri sv. Heleni, Kresnicah, Hotiču, Savi in Vačah grozno škodo naredila, posebno sedaj, ko je pšenica skorej zrela. Sam sem videl po nekaterih krajih vse belo od neljubih, debelih homeopatičnih kugljic; da še večja, kakor orehi debela, je padala toča. Sava je pod Litijo krog Ponoviške grajščine hudo zadeta, drugo je manj trpelo. — Res ubogi zemljan težko dihaš, pa še vedno praznoveren ostaneš! Memo grede še omenjam, da je bila ene dni prej huda suša.

Naše ljudstvo je pa tudi po zimi toča bila v adventu, ker svojih ščetinovcev (prešičev) po železnici niso mogli oddajati v Zagorje, Terbovlje itd. le po Savi in suhem so nekatere v denar spravili. Vožnja po železnici je z velikimi težavami sklenjena, kajti zdravnik na Kranjskem in Štajerskem mora žival pregledati, če je zdrava; vem slučaj, da se je moralo od jednega prešička plačati krog 8 gld. Naši poslanci bi prav storili, ko bi te zapreke kako odstranili. Stotine so ljudje zavrgli pri teh živalcah.

Druga toča je to, ker bodo, če že niso „kubikarji“ (lesni kupci) gozde med Vačami, St. Lambertom, Savo in Sv. Goro izsekali; no, to bo toča še bolj bila.

Tudi osepnice (doberci) so se pokazale pri nas in naokrog. — Težak jarem tlači Adamove otroke od rojstva do groba.

Iz Sv. Križa pri Litiji. — Z veseljem pričujem danes ta svoj dopis, kajti namen mi je pohvaliti naše kmete, še bolj pa onega gospoda, ki je to provzročil.

Dne 22. maja t. l. predaval je pri nas gospod G. Pirc, popotni učitelj, o strupenosti rosi (peronosperi). Ljudstvo le silno zaželelo pouka. Bilo je do 250 poslušalcev, ki so jako pazno poslušali poldrugo uro trajajoči govor. Gospod Pirc pa zna tudi tako lepo in mikavno pripovedovati, da ga mora največji nasprotnik poslušati in mu pritrjevati. Da je bilo predavanje še zanimivejše, prinesel je s sabo eno trtno škropilnico in na tej natanko pojasnil, kako je treba z vspehom škropiti in kako je škropilnico varovati. Pri svojem odhodu podaril je škropilnico občini, da si morejo revni občani svoje trte ž njo škropiti.

Vspeh temu predavanju je bil čudovit, kajti še lani bi bil lahko na prste seštel yse naše vinogradnike škropilce, a letos škropilo se je v obče in ne le trte, temveč marsikdo tudi krompir in fižol. Mnogo gospodarjev napravilo si je posamezno lastne škropilnice, ker se v družbi zvrstiti niso mogli. Zastran cene so si omislili večinoma one, ki jih izdeluje tvrdka Živice v Trstu.

Glejte, tako so se poprijeli letos naši kmetje novosti in prav so storili, kajti vinogradi so ostali lepo zeleni, v tem ko so bili lani vsi rujavi. (Nekedo pa mi je vendar znan, ki je tudi letos ostal svojeglav in ni hotel škropiti, a že sedaj se s kislim obrazom obrača proti sosedovim trtam, ker v svojem vinogradu ima že peronospero).

Vinogradniki posnemajte naše vrle kmete (in ne prejšnjega svojeglavca) in poprijemajte se radi dobrih svetov, kakor so storili naši sosedje Polšničanje, ki so precej pri nas prosili gospoda Pirca, naj tudi k njim pride predavat.

Pogoji za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu.

1. Kdor se hoče udeleževati I. slov. katol. shoda, mora imeti vstopnico, glasečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejам in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri vstopu v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za dame se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje.

2. Kdor se misli vdeležiti I. slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta t. l., in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in čč. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlata glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašanih vdeležencev iz svojega kraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semeniške ulice 2, II. nadstropje.

3. Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. katoliški shod.

4. Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. katol. shodu, naj priloži v ta namen za jedno še 50 kr., in poročilo se mu svojedobno pošlje na dom.

5. Kdor želi, da mu osrednji pripravljalni odbor v Ljubljani, preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasu naznani. Račun za stanovanje poravna vsakdo sam.

6. Kdor se želi vdeležiti skupne večerje (banketa) v sredo večer, naj tudi to pravočasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače.

7. Ako se oglasi zadostno število vdeležencev, napravi se v četrtek dne 1. septembra poseben vlak na Bled.

8. Vstopnice bodo od 15. avgusta počenši pošiljal glavni osnovalni odbor v Ljubljani po tistem potu kakor se je kdo oglasil.

V Ljubljani, 9. julija 1892.

Glavni osnovalni odbor

za I. slovenski katoliški shod v Ljubljani

Domače vesti.

(Novomeški mestni zastop) izvoljen je županom g. Fr. Perko; svetovalcem pa gg. A. Paušer, dr. J. Schegula in dr. A. Poznik.

(Premembe učiteljstva na našej gimnaziji.) Gosp. profesor Nikodem Donnemiller je prestavljen v Ried na Gor. Avstrijsko in g. profesor Karol Šega v Ljubljano. V Novo Mesto pa prideta gg. profesorja dr. Gašper Pamer iz Trsta in Martin Petelin iz Ljubljane. Gos. prof. Jeraj je pa stalno nameščen.

(Odlikovan) s srebrnim križcem za zasluge je tukajšnji okrajni naddesetnik (Bezirksfeldwebel) g. Anton Tersiner o priliki njegovega vpokojenja v znak mnogoletnega marljivega službovanja.

(Sklep šol.) Na tukajšnji gimnaziji je danes sklep šole. Iz šolskega poročila povzamemo, da je bilo vseh dijakov 204. — Osmošolcev je bilo 16 izmed katerih se jih je oglasilo 11 k zrelostnemu izpitu, dva sta napravila zrelostni izpit z odliko, jeden pa pride k skušnji v jednom predmetu še čez dva meseca. — Metliško šolo je obiskovalo ob koncu leta 388 učencev (dečkov in deklic). Izmed teh je za višji razred 50 vrlo sposobnih, 233 pa samo sposobnih. — Obrtno nadaljevalna šola tamkaj pa je imela 64 učencev —

rokodelcev, izmed katerih jih je 39 učni smoter doseglo. — Črnomaljsko ljudsko šolo je obiskovalo 395 učencev (dečkov in deklic), ponavljajno pa 103 učenci. — Štiri-razredna deška šola v Novem Mestu je imela začetkom leta 205, koncem leta pa 179 učencev; iz med teh jih je bilo 71 iz novomeške, 108 učencev pa iz drugih šolskih občin.

(Umrli.) V Črnomlju je dne 5. julija popoldne ob polu 3. uri gospod Anton Pavlin, zdravnik, posestnik zlatega križca za zasluge in častni mešan črnomaljski v 62. letu svoje dobe, previden se sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Mož je bil blagega srca in obče spoštovan. Mej drugim bil je 20 let v krajnem šolskem svetu kot ud, tudi kot predsednik in krajni šolski nadzornik. Bil je vrl prijatelj šole. Učiteljstvo se šolsko mladino spremilo je blagega pokojnika na pokopališče. — V Šent-Vidu na Dolenjskem pa je pokosila smrt po kratkej hudej bolezni 30. junija zdravnika Jakoba Lukana, ki je bil jako več v svoji stroki ter iskan zdravnik daleč na okrog. — Dne 7. julija je zapustil svet v Loki na Dolenjskem predobro znani vrli sodnik in rodoljub dr. Fran Škofic. Pokojni je bil adjunkt v Kostanjevici in Novem Mestu, sodnik v Mokronogu in sedaj v Loki. Bil je izvrsten jurist, priljubljen povsod zaradi svoje nepristranosti. Ljubezen do slovenskega naroda mu je pred časom celo nakopala velike sitnosti. Svoje domoljubje je pokazal tudi v svojej poslednjelj volji, kajti glavni dedič njegovega premoženja je družba sv. Cirila in Metoda. — V Kočevji je umrl 7. julija zdraynik Anton Treitz v 71. letu svoje dobe. Bil je blag gospod in velik dobrotnik ubogim. Blag jim spomin!

(Ponesrečil.) 4. julija se je pripetila tu nesreča, ki je vse prav britko presunila. Gimnazijski dijaki so se pri kopanju vozili po Krki v čolnu, ki je zajel vode ter se prevrnil. Ušli so na suho; ali jeden ne več plavanja je ostal sredi Krke. Njegov součenec petošolec Alojzij Murgelj ga zapazi, ko se je boril nad globino, skoči v vodo ne odvrši niti suknje, katero je imel oblečeno nad kopalno opravo. Srečno prime tovariša z obema rokama od zadaj ter ga z nogami plavaje rine proti bregu; — ali glejte nesrečo, bodi si, da so ga zapustile moči vsled prevelicega truda, bodi si, da ga je zadela kap ali prijel krč, kakova dva sežnja od brega spusti součenca ter zgine v globini, iz katere se ne prikaže več, da-si je bil izvrsten plavac. Zapuščeni je v novi v smrtnej nevarnosti; a tu so pokazali naši dijaki svojo vrllost in požrtvovalnost: petošolec G. je brž v vodi, a ko ga topljenec nesrečno prime okoli vratu, mu prihiti na pomoč šestošolec R. in sedaj se je posrečilo rešenje. Ali nesrečni Murgelj je zgubil svoje mlado življenje. Jeli so tudi njega iskati precej, ko je bil izginil, ali še-le čez četrte ure se je posrečilo najti ga. Poskus oživiti ga je bil zastonj, zato so pač prav mislili, da je umrl vsled mrtvouda, ne vsled utopljenja. — Resnično je žalosten ta dogodek ne le za sorodovince pokojnikove, ampak tudi za gimnazijo, za novomeščane sploh; ali pokazal je pa tudi, da so vrli naši dijaki, da imajo blaga srca, pripravljena podati se v največjo nevarnost za svojega bližnjega. — Pogreb je bil za dijaka istinito velikanski; vdeležilo se ga je vse izobraženo občinstvo ter s tem pokazalo, da zna ceniti vrlo delo, zaradi kakoršnega je pokojni zibnil v zgodnji grob. Zelimo, da mu Gospod povrne stoterno žrtev, katero je storil iz ljubezni do svojega bližnjega! — Eden dan poprej 3. julija pa je pogoltnila Krka v Žužemberku nekega delavca pri vdanju tamošnjega okrožnega sodišča. A ta je bil baje

sam kriv svoje nesreče; nekoliko natrkan je hodil drzno po jezu, zdrsnil z njega v globino ter zginil! Nesrečnež je bil doma iz Dravelj pri Ljubljani.

(Kmetijska podružnica) v Novem Mestu je zborovala dne 7. t. m. Navzočih je bilo 21 družbenikov. Udeležba bi bila pa lahko še mnogoštevilnejša, če bi se večina družbenikov malo več zanimala za delovanje podružničnega odbora. Upamo, da bo de podružnica z naprej v tem oziru napredovala in da se bodo družbeniki pridno udeleževali posvetovanj, ki imajo biti vendar v prvi vrsti na korist udeležencem. Zamolčati ne smemo, da se je zborovanja vdeležil tudi gospod dr. Schlesinger, grajščak iz Ruperč Vrha, če tudi dobro ne razume našega jezika; s tem je pač pokazal, da mu je mar napredek podružnice in da se zanima za prospeh kmetijstva. — Poročilo odposlanca o občnem zboru v Ljubljani in o sprejetih podružničnih predlogih vzelo se je s pohvalo na znanje. — Za načelnika bil je zvoljen V. Rohrmann, pristav na Grmu, za odbornika pa F. Majzelj, posestnik v Beli Cerkvi in J. Franke, nadučitelj v St.-Petru. — Glede poskusnega vinograda v Beli Cerkvi se je sklenilo, da se sedanja pogodba z lastnikom J. Košakom dopolni z nekaterimi določili z ozirom na to, da ne kaže podružnici obdelovati vinograda v lastni režiji. — Ker se je pri občnem zboru v Ljubljani sprejel predlog, da se letos priredi razstava goveje živine v Novem Mestu, se je sklenilo, naprositi c. kr. kmetijsko družbo, da se priredi razstava dne 26. oktobra t. l. in da se pri tej priliki priredi tudi srečkanje, pri katerem bi se za dobitke delilo različno kmetijsko orodje.

(Izlet v Toplice) prirediti „Dolenjsko pevsko društvo“ in „Dolenjski Sokol“ v nedeljo 17. julija t. l. povodom slovesnega otvorjenja tamošnjega vodovoda. Vspored: 1) Ob 1. uri odhod iz Novega Mesta v Toplice. — 2) Pred gradom koncert pevskega zbora in meščanske godbe. 3) Ob 5. uri sprehod v hosto, kjer bo de ljudska veselica s petjem, telovadbo in godbo. 4) Zvečer v gradu prosta zabava in ples. Izlet se vrši pri vsakem vremenu.

(Za tretje letno zasedanje porotnih obravnav v Novem Mestu,) katere se začne dne 1. avgusta t. l. izžrebani so naslednji gg. kot glavni porotniki: Jan. Miklavčič, pos. iz Trebelnega; Ant. Strmole, pos. iz Hudega; Mat. Stalzer, pos. iz Kumersdorfa; Ant. Zajc, pos. iz Potoka; Mart. Kamenšek, oskrbnik komende nem. vit. reda iz Metlike; Jan. Zupančič, pos. iz Luže; Jos. Kljun, pos. iz Ribnice; Jan. Dimc, pos. Senuš; Jan. Wachčič, trg. iz Cirkelj; dr. Jur. Pučko, c. kr. notar iz Krškega; Jan. Svegcl, občinski predstojnik iz Srednje Redence; Jos. Polanec, pos. iz Št.-Jerneja; Vin. Leitgeb, pos. iz Črnomlja; Fr. Fink, pos. iz Poljan; Fr. Majzelj, pos. iz Bele Cerkve; Jos. Suštersič, pos. iz Toplice; Ant. Bervar jun., pos. iz Svibenj; Jan. Skubic, pos. iz Črnomlja; Jan. Zurec, pos. iz Dvora; Fr. Benčič, pos. iz Črnomlja; Jan. Bercé, pos. iz Kopolja; Fr. Blahna, logar iz Ribnice; Mart. Colarič, pos. iz Slinovce; Ant. Kržičnik, pos. iz Mokronoga; Mik. Prokšelj, pos. iz Učakovca; Fr. Moravec, pos. iz Vel. Loke; Jan. Kalin, pos. iz Kostanjevice; Janez Hrovat, pos. iz Spod. Sušic; Štef. Pirnat, gost. iz Višnje Gore; Jan. Repovž, pos. iz Št.-Janža; Anton Dremelj, pos. iz Leskovca; Jan. Jaklič, pos. iz Kolpe; Jan. Požek, pos. iz Metlike; Andr. Lakner, gost. iz Črnomlja; Jos. Jaklič, gost. iz Starega Trga; Mih. Marinček, pos. iz Zupeče Vasi. — Nadomestni porotniki so ti-le gospodje: Fr. Florjančič, pos. iz Št.-Petra; Max Brunner, gost. iz Novega

Mesta; Mat. Bučar, pos. iz Srebrnič; Ant. Kokail, pos. iz Bersljin; Jan. Rifelj, mlin. iz Lešnice; Jos. Ogoreutz, trg. iz Novega Mesta; Jan. Nep. Zure, trg. iz Novega Mesta; Fr. Grašič, pos. iz Gotne Vasi in Jurij Gregorc, pos. iz Novega Mesta.

(V proslavo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda) so prižgali na mnogih krajih na Slovenskem kresove. Tudi pri nas nismo zaostali. Dne 4. t. m. prižgali so nekateri gospodje na kapitelskemu marofu velik kres, spuščali rakete in streljali s topiči. Lepo bi bilo, ako bi se ta navada povsod uvela.

(Za varuba meščanske hoste v Rasnem) ja za stalno sprejet in zaprisežen Martin Klopčar, posestnik na Uršnih Selih.

(Shod kranjskih gasilnih društev) bode 14. avgusta v prijaznem Kamniku.

(Na Studencu pri Krškem) tako razsajajo ošpice ali dobrci, da so šolo zaprli.

(Nesreča) pripetila se je minoli teden pri streljanju s topovi na Krškem. Pri nekem topu našega c. in kr. topničarstva, so plini vsled streljanja odprli zaklop in ko so zopet vnovič vstrelili ter dim se odvalil, zavpil je nek topničar: „Gospod poročnik! jaz umrjem!“ in pri tej priči se je zgrudil na tla ter umrl. Dokazalo se je, da je vsled odprtja zaklopja kos krogelje zadel zadaj stoječega topničarja v trebuh.

(Barva, ki se po noči sveti, kakor kresnica.) Gospod Alfonz Oblak iz Novega Mesta nam poroča, da se mu je posrečilo, od izumitelja Angleža kupiti pravico in navodilo za izdelovanje taci barv ali farb, ki se v temni noči do jutra svetijo kakor luna in nikoli svoje svitlobe ne zgubijo. Take barve doslej nihče drugi ne izdeljuje, kakor tverdkia Ihle in Horne v Londonu, čegar samoprodajo za kontinent ima Gustav Schatt in Comp. v Draždanah, in velja doslej en kilo take barve v olju ribano 15 do 20 mark in en kilo take suhe barve 20—30 mark. Visoka cena je doslej zabranjevala to barvo za obče svrhe uporabljati. G. Oblak pa trdi, da mu jo bode mogoče po toli nizki ceni izdelovati, da jo bodo v vse kroge vpeljali. Vsakdo zna, da je pod streho in na prostem tisučero predmetov, posebno okoli mest, železnic itd., kateri naj bi bili v noči vidni. Barva ima, toliko svitlobe, da ako je ž njo namazan strop v sobi, je mogoče pri svitu barve skozi celo noč vsa domača navadnejša dela opravljati. G. Oblak, ki nam je obljubil o tej zanimivej in prekoristnej barvi napisati v kratkem podlistek, bode edini izdelovalec te barve na kontinentu.

Loterijske srečke.

Gradec	2. julija	18	35	62	66	15
Trst	9. „	72	35	27	6	2

Hlapec

vajen kmetiških del in poštenega zadržanja dobi takoj službo v farovžu v Šmarjeti pri Klevevžu, kjer naj se osebno oglasi. (159)

Vino od leta 1891

150 veder in

 sir v hlebi

ima na prodaj grajščina Rakovnik, pošta Št. Rupert. (160—1)

Velika zaloga

železničnih šin

za obokanje pri stavbah itd. pripravne se dobi po nizki ceni pri

Franc Kastelic,

v Kandiji pri Novem Mestu.

(162—1)

„Brehm's Thierleben“

najnovejše izdaje, elegantno vezan je naprodaj. — Več se izve pri šolskem vodstvu v Žužemberku.

Naznanilo.

Naznanjam slav. občinstvu, da sem v moji lastni hiši, prej pri Boscu ali Stariha hiš. št. 20 v Metliki gostilno odprl. Za dobro jed ter okusna jedila po nizkeji ceni bodem vedno skrbel.

(155)

Martin Muc, gostilničar v Metliki.

Lepo posestvo

se prodá, ali pa proti doplačilu zamenja,

v večjem kraju, obstoječe iz prostorne hiše, za vsa katero obrt in prodajalnico pripravne, ležeče na Glavnem trgu, na najlepšem mestu, poleg sodišča in davčnega urada, z lepim vrtom, kegljiščem in ledenico, s prostornim konjskim hlevom itd.; ter tudi najlepša prilika za zidanje, ker je stavbenega prostora blizu 700 kvadratnih metrov. Več o tem se izve pri upravnistvu „Dol. Novic“. (154—1)

Na prodaj ima

(158—1)

Jožef Klinc na Gorenjem Polju

deske

različne debelosti in različnega lesa.

Kopališče in vodno zdravišče

v Kamniku na Kranjskem,

(postaja lokalne železnice Ljubljana-Kamnik).

Zdravljenje po načinu župnika Kneippa

pod vodstvom specialnega zdravnika, ki je dalje časa praktikoval pri veleč. g. župniku Kneippu ter ima od njega spričevalo sposobnosti in si je bil tekom dveh let kot vodja nekega dobro obiskovanega Kneippovega zdravišča stekel mnogo, priznanih izvrstnih zdravih uspehov; dokaz temu so mnogotere javne zahvale od leta 1891 v listih: „Vaterland“, dunajski „Volksblatt“, linški „Volksblatt“, linška „Tagespost“, „Welser Zeitung“, „Kneipp-Blätter“ itd.

O zavodu in stanovanjih daje potrebna natančnejša pojasnila

zdraviščno vodstvo.

Tesarsko delo.

Stavba strehe pri novejši tovarni na Gorjancih se bo potom dražbe oddala. Stavbeni načrti so razporeženi na ogled v pisarni na Gorjancih, kjer se poizvedo še druge podrobnosti. Ponudbe v zaprtih pis-mih se sprejemajo do 1. avgusta t. l. pod naslovom: „Holzmanufactur Vrbovsko. Filiale Gorjanc“, pošta Novo Mesto.

Na prodaj posestvo!

obstoječe iz stanišča, kozolca, hleva, svinjaka in čez 8 oralov zemljišča, blizu ceste na Bučki. Več pové [152-2] gospod gostilničar Selak ravno tam.

Lepo posestvo naprodaj.

V Gorenji Vasi pri Ribnici je naprodaj iz proste roke lepo posestvo obstoječe: iz hiše z dvema pri-tličnima in tremi sobami v podstrešji, s kašto, kuhinjo, dvema kleti, skednjem, živinskim hlevom in poleg tega svinjak, lopa za drva, na vrtu je vodnjak s cementom zidan. V tej hiši je prodajalnica z špecerijskim blagom ter se proda tudi vsa prodajalnična oprava. Pohištvo je obokano, zelo pripravno za prodajalnico ali krčmo, posebno sedaj, o zidani dolenske železnice, ker je proga za streljaj daleč trasirana. Pri hiši je lep vrt in del gojzda. Več še pové lastnik

(104-6) Anton Perušek, posestnik in trgovec v Gorenji Vasi pri Ribnici.

30 veder dobrega belega vina

iz Tolstega vrha od leta 1891., 250 mer-nikov lepe debelače činkvantine je na prodaj. Več pové lastnica pl. Fichtenau v Novem Mestu. (142-8)

V vojvoda Auerspergovih gozdih v Posterici (Steinwand) pri Toplicah, pro-dajajo se drva siksometer po l. gld. 50 kr. celi navadni meter po 25 kr. proti gotovi plači. — Več se poizvé pri vojvodovem logarju v Posterici (Steinwand) p. Toplice.

Proda se lepo posestvo,

radi starosti in boelnosti lastnice, obstoječe: iz hiše na dva konca z lepim stanovanjem, 15 oralov gojzda, 20 oralov posetve, jeden oral vinograda, živinskega hleva za 10 glav goveje živine tik hiše, 5 svinjskih hlevov, kozolca s 10 štanti, voda je doma na vrtu. — Za ceno se izvé pri lastnici Urši Muhič na Orkljvecu, št. 1 pošta Mirna Peč.

Učenec,

ki se hoče učiti dimnikarstva, se takoj sprejme v poduk pri Fran Hönigman-u, dimnikarju v Novem Mestu št. 60. „Za šolami“. (153-2)

Čistilni stroj za žito (trijer), stroj za robkanje turšice

(najnovejše sestave)

in nekaj družega orodja

ima na prodaj

kmetijska podružnica v Novem Mestu. (149-2)

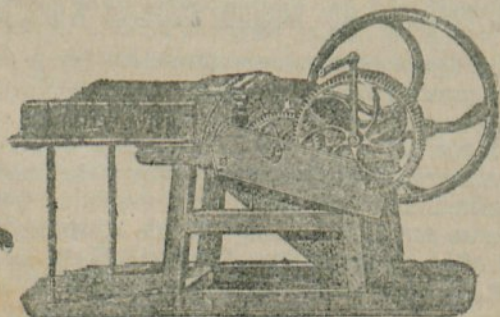
Vse vrste surovega vlitiga že-lezja in kovin za stavbe in mašine, kakor tudi vsa dela, zadevajoča ma-šinstvo, ponuja

(81-5)

G. Tönnies-ova

fabrika za mašine in livarna železa v Ljubljani.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo

mlatilnice, čistilnice za žito, trijerje, slamoreznice, mline za sadje, stiskalnice za sadje, vino in grozdje,

kakor tudi vse druge stroje in priprave

za kmetijstvo, vinarstvo in sadjerejstvo itd.

priporoča v najnovejši in najboljši obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

²/₂ PRATERSTRASSE 78.

Ilustrovani zapisniki in pohvalna pisma v slovenskem, hrvaškem, nemškem in laškem jeziku po zahtovanju drag-plačno in franko. — Čas za poskušnje — garancija, ugodni pogoji. Zopet znižane cene. (94-7)